

Trestní příkaz je spolu s podmíněným zastavením trestního stíhání a narovnání formou odklonu v trestním řízení. Jde zvláštní formu soudního rozhodnutí v trestním řízení, která je upravena v § 314e až § 314g TrŘ. Jedná se o jeden z prostředků, sloužících k zjednodušení a urychlení trestního řízení ve věcech skutkově a právně méně složitých, kde účelu trestního řízení může být dosaženo i bez provedení formálního hlavního líčení.¹

Trestní příkaz je možné vydat pouze v řízení před samosoudcem. Jeho podstata spočívá v tom, že samosoudce nečiní rozhodnutí na základě důkazních prostředků prováděných v hlavním líčení, ale pouze na základě spisového materiálu, který obsahuje důkazy získané vyšetřováním v přípravném řízení či informace zachycené během zkráceného přípravného řízení, pokud je tímto skutkový stav spolehlivě prokázán. Podle současné právní úpravy není třeba doznání obžalovaného. Při řešení otázky, zda využít možnosti bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, anebo zda nařídít hlavní líčení, by měl samosoudce uvážit, zda rozhodnutí trestním příkazem je v konkrétním případě schopné zajistit splnění účelu a úloh trestního řízení jako celku.²